

gaae videre, end til at tage Halvprocentafgiften for, hvad jeg meget vilde tilraade, vilde dette allerede være noget, fordi det var et første Skridt ind paa den Bane at benytte Indkomstskatloven til at undvære de mindre hensigtsmæssige indirecte Afgifter. Det er altsaa dette, som jeg ved Sagens fremtidige Behandling meget vil tilraade, at man gaar ind paa en Reform i de indirecte Afgifter, og at man gjør Begyndelsen ved denne lille Afgift, hvor Begyndelsen vil være lempeligst og lettest. — Maa jeg slutte med den lille Bemærkning, at naar der flere Gange har været omtalt en vis Passus i den kongelige Thron-tale, hvori de indirecte Afgifter berøres, er jeg fuldstændig enig med de Medlemmer, som have fundet, at der heri ikke var nedlagt fuldstændig rigtige Grundsætninger; jeg vil endog sige, at det forekommer mig at være Grundsætninger for Beskatningen, mod hvis Rigtighed man bestemte maa nedlægge Indsigelse. Naar der nemlig siges, at det har viist sig, at den indirecte Beskatning ikke er for høj, fordi de indirecte Skatters Beløb ikke er begyndt at indflyde med Mindre end tidligere, saa ligger deri, at det vilde være rigtigt at forhøje de indirecte Skatter indtil det Tidspunkt, da de begynde at indflyde med et mindre Beløb trods Forhøielsen; men dette troer jeg vilde være en saa urigtig Betragtning af de Grundsætninger, der bør ligge til Grund for Beskatningen overhovedet, at jeg har troet at burde føie min Indsigelse til den, der er fremsat af de ærede Medlemmer, som tidligere have berørt dette Punkt. — De enkelte Punkter af Skatteloven, hvori der findes en uheldig Affattelse, som tildeels gaar igjen fra den tidligere Lov, og navnlig den uheldige Slutning af Lovens § 3 skal jeg ikke her gaae ind paa. Saafremt ikke Andre s. Ex. det Udvalg, der maatte blive nedsat, maatte stille Endringsforslag i denne Retning, vil jeg tillade mig at søge at høde paa, hvad jeg anseer for en mindre hensigtsmæssig Affattelse, uden at jeg dog her ved første Behandling, hvor Detaillen ikke er bestemt til at foretages, skal gaae nærmere ind derpaa.

Scavenius: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Senger) gjorde

mig igaar den Tre specielt at imødegaae de Bemærkninger, jeg ved Finantslovens 1ste Behandling havde tilladt mig at fremkomme med angaaende vor finantsielle Status i det Hele og angaaende Nødvendigheden af Vedtagelsen af den Skattelov, vi nu have til Behandling. Den første Indvending var da den, at jeg ikke havde taget Hensyn til, at Obligationerne i Reservecapitalen ikke kunde sættes til pari Cours. Denne Indvending kan jeg ikke anerkende som berettiget. Reservecapitalen bestaaer af forskjellige Dele, hvoraf en stor Deel er ført tilbogs til pari Cours; nogle enkelte andre Poster vel ikke til pari Cours, men dog til en højere Cours, end man sikkert kan faae for dem ved deres Salg. Men hertil maa man for det Første bemærke, at Tabet ved Realisationen af disse Obligationer ikke vil blive saa stort, som man skulde vente, idet der derimod maa stilles den Gevinst, som man opnaaer ved Statsgjældens Afbetaling, idet man bruger et mindre Beløb til Indkjøbet, idetmindste hvad en Deel af Statsgjælden angaaer, af de Obligationer, man skal afbetale, end deres nominelle Paalydende. I de senere Aar har man derigjennem havt en aarlig Gevinst af c. 200,000 Rd., men alligevel vil der opstaae et Tab og det et ikke ganske ubetydeligt. Dette er imidlertid ikke nogen Indvending imod, hvad jeg har sagt, thi jeg er bestandig gaaet ud fra den Forudsætning, at Status ikke burde forringes. Hvis det altsaa i Løbet af nogle Aar skulde vise sig, at man paa Grund af Tab paa Obligationernes Cours vilde gaae betydeligt tilbage i Statsformuen, da vilde dette for mig være en fuldstændig tilstrækkelig Grund til at gaae ind paa en Forhøielse af Statens Indtægter; men jeg seer ingen Grund til for Dieblisset at gaae ind paa en Indkomstskat paa Grund af, at vi muligvis kunne lide et saadant Tab. Den anden Indvending, det ærede Medlem gjorde imod, hvad jeg havde tilladt mig at bemærke, var grundet paa de Besværigheder og det Uheldige og Færlige for hele Statshusholdningen, der var forbundet med meget store aarlige Realisationer af de i Reservecapitalen liggende Midler. Jeg maa nu for det Første